Tizenhatodik évfolyam. 191. szám. Kolozsvárt, szombat, augusztus 24. 1895.

SZERKESZTŐI IRODA:
Belmagyar-utcza 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.
Egész évre 16 frt. v. 32 korona. | Negyed évre 4 frt v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. | 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.
Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon szám: 9. POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP. Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utcza 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:
Egy négyszög czentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.
Nyilttéri czikkek:
garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Bánffy Dezső — márványban.

Rövidke kis hir jelent meg a mai budapesti lapokban, mely a minő rövid ép olyan érdekes.

Egy szobrászról van benne szó, a ki márványnyal dolgozik és egy nagy urról, a ki márványban akarja magát megörökiteni.

A müvészt Róna Józsefnek, a nagy urat Bánffy Dezsőnek hivják.

A müvész arra vállalkozik, hogy a „megszólalásig hü“ alakban kivési Bánffy Dezsőt tiszta, hófehérségü márványban. Csak ugy ragyogni fognak a fényes márványlapon Bánffy Dezső mosolygó szemei.

Bánffy Dezső pedig arra vállalkozik, hogy „naponként ül a jeles müvésznek“ a végből, hogy ez élethüen megfaraghassa ő kegyelmességének arczmását. E végből már ült is nehányszor államférfiuhoz illő komolysággal és egy hallhatatlanságra törekvő ember teljes nyugodtságával.

„A szobor az ezredéves kiállitás képzőművészeti osztályában lesz látható,“ ezt tartalmazza még az a rövidke kis hir.

Az eddig elbeszéltekből három dolog bizonyos. Az egyik az, hogy egy jeles szobrász kifaragja márványból Magyarország ez idő szerinti miniszterelnökének élő alakját; a másik az, hogy Bánffy Dezső még életében szobrot kap; a harmadik pedig az, hogy Magyarország ezredéves fennállásának emlékünnepén a fővárosba sereglő százezrek Bánffy Dezsőt egyszerre kétféleképen csodálhatják meg: élőalakban és faragott márványban.

Mind a három dolog érdemes arra, hogy az ujságok legelőkelőbb helyükön foglalkozzanak azzal, mint a nap eseményével.

Esemény-számba ugyan nem azt vesszük. hogy Róna József, ez a különben jeles müvész Bánffy Dezső br. szobrával vesz részt a millenniumi kiállitáson, hanem az képezi ebben az eseményt, hogy Bánffy Dezső br. márványban is bemutatja magát a Budapestre sereglő kül- és belföldi kiváncsiaknak.

Hogy ezt az eseményt kellőképen méltathassuk, mindenekelőtt azt kell vizsgálódásunk tárgyául vennünk, hogy melyiknek van komolyabb czélja e szoborral, Róna Józsefnek, a szobrásznak, vagy pedig Bánffy Dezsőnek a modellnek? És a dicsőségből melyik fogja a nagyobb részt kivenni: a szobrász, vagy pedig-e a modell?

Hát mi ugy nézzük, hogy nem annyira a müvész vágyik e szobormű kiállitása utján bizonyos dicsőségre szert tenni, mint inkább Bánffy Dezső báró szándékozik mint szobor már életében megjárni a — hallhatatlanság utját.

És mi épen ez utóbbi körülményben fedezzük fel azt az eseményszerüséget, mely méltóvá teszi arra, hogy vele a politikusok is foglalkozzanak.

Egy államférfiu, a ki pályájának delelőjén áll; tehát a ki aktivitásának minden kellékeivel fel van fegyverkezve, szóval egy élő államférfiu bizonyára érthető büszkeséggel gondolhat arra, hogy mig más hasonállásu férfiak csak haláluk után jutnak ahhoz a szerencséhez, hogy alakjuk szoborműben legyen megőrökitve, addig ő a szerencsés, a boldog férfiu már életében márványban láthatja magát megörökitve.

Ne tessék kicsinyleni ezt a dolgot, mert ez minden tekintetben komoly és nagy esemény egy ember, sőt mondhatjuk: egy nemzetnek életében is.

Az élő államférfiu, s ugyanannak a márványszobra egymás mellett szemlélve, valami csodálatosan igéző és felettébb ritka látomány.

Nagy és emlékezetes dolognak kell ott történni, a hol élő alak és szobor egymást igy egészitik ki. És boldog lehet a férfiu, a ki egy nemzet ezredéves történetének fényes ünnepélyén egyszerre két alakban jelenhetik meg, mint élet és mint kőszobor.

És szerencsésnek mondhatja magát a nemzet is, melynek ily boldog és dicsteljes fia van.

Hát mi nem akarjuk sem a müvésznek a kedvét elvenni ez alkotástól, sem báró Bánffy Dezsőnek megkeseriteni az élvezetét, — melyet az a márvány alak első sorban bizonyára neki fog nyujtani, de annyit mégis bátrak vagyunk megkérdeni: minő érdemek révén és kinek kegyéből jut a nemes Báró ahhoz a kivételes szerencséhez, hogy még életében márványban legyen megörökitve, s hozzá még egy fényes nemzeti ünnepen egyszerre — két Bánffy Dezső szemléletében merülhessenek el a népek százezrei?

Ezt a kérdést ez uttal csak felvetjük, mert hiszen sokkal fontosabb dolognak tartjuk Bánffy Dezső márványalakjának megjelenését a milleniumi kiállitáson, semhogy utólagosan merüljenek fel oly kérdések, melyek részben a Bánffy Dezső örömét, részben az ünnepségek fényét és összhangját megzavarhatnák épen akkor, a mikor már a következményeket elháritani nem lesz módjában.

Nézetünk szerint jó előre tisztába kell jönnie első sorban épen ő kegyelmességének azzal, hogy az ezredéves kiállitáson melyiknek jut nagyobb szerep: az élő, vagy pedig a szobor-Bánffynak?

Mert — bocsánatot kérünk — még is csak sok két Bánffy Dezső egy országnak, még akkor is, ha az egyik — márványból van faragva.

Politikai hir.

— **Választási mozgalmak.** A vidonbáki kerületben már megindult a küzdelem Filtsch Károly országgyülési képviselő mandátumáért. A kerület több befolyásos nagybirtokosa — mint Vidonbákról irják — csütörtökön értekezletre gyült össze, a melyen kimondották, hogy jelenlegi politikai viszonyokat mérlekelve, csak pártonkivüli képviselőt fognak támogatni. Eddig már három jelöltje van a kerületnek. Legtöbb kilátása van Jankovich Lajos komáromi lapszerkesztőnek. A választást szeptember hónep közepére tüzték ki.

A háromszéki anyakönyvvezetők.

A belügyminiszter — mint értesülünk — tegnap kinevezte a háromszékmegyei anyakönyvvezetőket, Ez anyakönyvvezetők kivéve a laborfalvai, melyre nézve a rétyi, a pilyáni, kézdi-szentléleki és a lemhányi, melyre nézve a bereczki anyakönyvvezető van megbizva, valamennyien fel vannak ruházva a házassági ügyekben való anyakönyvvezetés, illetőleg a házasságkötés körül való közremüködés jogával is.

A kinevezettek ezek:

1. sepsi-szent-györgyi kerületbe Gödri Ferencz városi főjző, helyettese Szabó Kálmán városi főkapitány, 2. a kézdi vásárhelyibe Bartók Károly polgármester, h. Dobai János városi rendőrkapitány, 3. az uzóniba Pünkösti Károly közs. jző Szotyor; 4. az árkosiba if|. Göncz Mózes közs. biró Köröspatak, 5. a bodolaiba Kis Lajos áll. elemi isk. vezértanitó Nyén, 6. az aldobolyiba Magyari Ferencz körjző Ilyefalva, 7. A zalániba Szabó Antal közs. biró Oltszem, 8. a kézdi-szentlélekibe Pál Péter közs. jző (meg van bizva a polyáni anyakönyvi kerületben a házassági anyakönyv vezetésével) Polyán (csak szület. és hal.), 9. soós-mezőibe Popp György közs. jző Bereck, 10. az osvolaiba Szőcs Áron körjző Nyujtór.

11. a kovásznaiba Deák Samu szolgabiró, h. Lakatos Gyula járási irnok, 12 a zágosziba Simon Imre községi tanitó, Albu Antal közs. pénztáros Tapolcz, 13. a baróthiba Mórik Lajos közs. jző Köpecz, 14. a bölönibe Tana Sámuel közs. jző Nagy-Ajta, 15. a közép-ajtaiba Csiki István közs. jző Nagy-Ajta, 16. a nagy-ajtaiba Kónya Miklós szólgabiró Bölön, 17. a bikfalvaiba Pál Lajos közs. biró Lisznyó, 18. az ilyefalvaiba Petke Ferencz közs. jző Aldoboly, 19. a nagy-borosnyóiba Hamar Károly közs. jző Kis-Borosnyó, 20. a nyénibe Bálint Károly körjző Bodola.

21. a szotyoriba László Zsigmond közgyám Uzon, 22. a köröspatakiba Salamon Adolf körjző Árkos, 23. az oltszemibe Szabó Mózes közs. biró Zalán, Mikóujfalu; 24. a mikóujfaluiba Sánta Lajos körjző Oltszem, 25. a gidófalvaiba Apor János körjző Köröspatak, 26. a besenyőibe Barabás Antal körjző Réty, 27. a rétyibe Rápolti Mózes körjző (meg van bizva a láborfalvai anyak. kerületben a házass. anyakönyv vezetésével) Besenyő, 28. a laborfalvaiba Zaizon Antal közs. biró (csak szül. és hal. anyakönyveket vezet, a házass. anyakönyv vezetésével a rétyi anyakönyvvezető van megbizva) Uzon, 29. a tisznyóiba Maksai Béla körjző Bikfalva, 30. a kis-borosnyóiba Bitai Gyula közs. biró N.-Borosnyó.

31. a bodzafordulóiba Ferencz Károly körjegyzői gyakornok Kis-Borosnyó, 32. az altorjaiba Baróthi József közs. jző. Karatna, 33. a bereczkeibe Balázs Pál közs. jző. (meg van bizva a lemhányi anyak. kerületben a házass. anyakönyv vezetésével), h. Farkas Ignácz közs. biró Sármező, Lemhány, 34. a polyániba Király István nyug. néptanitó (csak szül. és hal. anyakönyveket vezet; a házassági anyakönyv vezetésével a kézdiszentléleki anyakönyvvezető van megbizva, 35. a karatnaiba Bodo Mátyás körjző Altorja, Peselnek, Altorja, 36. a peselnekibe Eperjesi Pál közs. biró Karatna, 37. az alsó csernátoniba Csiki Lázár körjző Futásfalva, Martonfalva, 38. a dálnokiba Posta Ferencz körjző Léczfalva, 39. a lécfalvaiba Keresztes Ede körjző Dálnok, 40. az esztelenekibe Barabás Lőri körjző Lemhény, csak (szület és halotti anyakönyvre;)

41. a lemhányiba Bálint Dénes közs, adószedő csak szül. és hal anyakönyveket vezet, házassági anyakönyv vezetésével a berecki anyakönyvvezető van megbizva, Esztelenrk, Berek, 42. a nyujtódiba Incze Balázs körjző Osdola, 43. szent-katolnaiba Györbiró Géza körjző Martonfalva, 44. a martonfalviba Veress Péter körjsö Alsó-Csernáton, Szt.-Katola, 45, a futásfalvaiba Vitályos Pál helyette körjző Alsó-Csernáton, 46. a zabolaibai Both György helyettes közs. jző, h. Bartha Imre s. jző, 47. gelenczeibe Baróthi Antal közs. jző, h. Bedő Károly s. jző, 48. a tamásfalvaiba Benedek József helyettes körjző Barátos, 49, a barátosiba Csid Balázs körjző Tamásfalva, Papolcz, 50. a papolcziba Imreh Mózes körjző Barátós, Zabor.

51. az ákospatakiba Remenyik Mátyás körjző Hidvég, 52. a nagy-baconiba Zsigmond Benjamin közs. jző. Száraz-ajta. 53. a hidvégibe Király Sándor közs. vezértanitó Ákapatak, 54, a köpeczibe Cseh Ignácz körjző Barót, 55. a száraz-ajtajiba Kolumbán Antal körjzé Nagy-Bacson.

Nemzetiségi hangok.

A brüsszeli interparlamentáris kongressus ismeretes határozata, hogy a kongressus jövő évi gyülését Budapesten tartja meg, még mindig nagyon fáj a nemzetiségi ujságoknak.

Az ujvidéki „Branik“ azzal vigasztalja magát, hogy az invitálás elfogadása puszta illemdolog volt s épenséggel nem jelenti a magyarok győzelmét. Az oláhok leveretéséről szerinte nem lehet szó, mert az oláh kérdés mégis csak szőnyegre került s széles körben felhivták a figyelmet erre a fontos kérdésre; határozni ily nemzetiségi kérdésben természetesen nem lehetett, mivel ez Magyarország belügye.

Az ujvidéki „Strázsa“ már másképpen vélekedik. Azt mondja, hogy az oláhok fiaskoja teljes, s másként, mint fiaskóval, nem is végződhetett a dolog, mert a nemzetiségi kérdés nem tartozik interparlamentaris fórum elé. Ugyanez a lap bécsi tudósitásában elmondja, hogy Brankovics patriarkának sikerült pozicziját megerősiteni azzal, hogy kötelező igéretet tett a magyar kormány előtt, melynek értelmében keresztül fogja vinni azt, hogy a szerb patriarka székhelyét Karloczáról Budapestre tegyék át.

A Zasztava a nemzetiségi kongresszuson örvendezik s azt mondja, hogy a magyar sovinizmus megtermette gyümölcsét: a nemzetiségek szövetségre léptek. Szerinte ez a szövetség ideális álláspontot foglal el s missziót kiván teljesiteni abban az irányban is, hogy a Balkán-államok s monarkiánk között őszinte, önzetlen közlekedés támadjon, melynek a révén aztán az európai béke szilárd, tartós alapot nyerne. Végül azt a barátságos tanácsot adja a „magyar szovinisztáknak“, hogy menjenek vissza Ázsiába. (A kis kedves!) A román lapok már nem a nemzetiségek gyülesével, s nem is a brüsszeli kongresszussal foglalkoznak, hanem Szent István ünnepével. Nagyon el vannak keseredve t. i. a miatt, hogy az oláhság több helyen részt vett az első magyar király emlékünnepén.

A Tribuna egy Román aláirással nagy megbotránkozással közli, hogy Aradon Szent István ünnepén rendezett kivilágitásban részt vett Metianu püspök és Hamsea szemináriumi igazgató is oly formán, hogy az előbbi a püspöki rezidencziának, utóbbi pedig az oláh papnevelő-intézetnek ablakait világitotta ki.

A Dreptatea pedig egy egész czikkben kesereg a fölött, hogy a temesvári oláh intelligenczia a magyarsággal közösen ünnepelt Szent István napján.

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1895. Augusztus 24.

A „szent ember“ és a szalonnák.*)

Irta: **Delavrencea.**

Volt egyszer egy szegény, s ennek egy csomó apró gyermeke. Összes vagyona feleségе és gyermekeinek szájaiból állott; s ha mondjuk, hogy ezen szájak éhesek voltak, ezzel mindent megmondottunk.

Hogy, hogy nem, elég az hozzá, a szegény ember a szent karácsonyi ünnepekre kövér disznóra tett szert; mert hát szegény, nem szegény, de karácsony disznó nélkül, husvét piros tojás nélkül és lakodalom zenészek nélkül nem férnek össze a román ember fejében.

Ingácz vértanu napja körül**) le kellene ölnie a disznót, de hát kivel? Feleségének meg voltak kötve kezei a gyermekek által; ezek aprók voltak, körül vették s a legkisebbik folyvást szivta szegény asszony sovány emlőit, — szegény volt a férje.

Irag-forog a mi emberünk, de nincs kivel levágni a disznót.

S e kényszerhelyzetben szomszédja jut eszébe; — csudálatos egy ember ez a szomdék: vén, kiéhezett, elaszott, egyedül áll a világon, — olyan visszavonult, remete, áhitatos, szent életet élő ember, a ki éjjel-nappal csak is a szent atyák életét zümmögi.

A mi szegény emberünk gyakran mondogatta az öregről: „Folyton-folyvást keresztet keresztre vet, s a ki folyvást keresztet vet, elaszik, mint a kereszt.“

De hát nem volt mit tennie, — elhivta az öreg igazhitüt segitségül a disznóölésre.

S aztán levágták a disznót.

Tüzet élesztettek szalmából kevés száraz ágból; megpörkölték a disznót, téglával megdörzsölték, felmetszették, a szalonnát négy felé vágták s aztán felagatták a hiuba.

Végre hálás atyánkfia nehány darab hust akart a „szent embernek“ adni, ez azonban keresztet vet, megrázkodik, s semmi áron sem akarja azt elfogadni, — mondván vértanui hangon:

— Hadd csak, hadd csak jó ember, a mit dolgoztam, Isten nevében dolgoztam.

De hát kicsoda volt ez a kereszteket vető ember?

Ha valamire áhitozol, sovárogsz: ki nem vered ez ördöngös gondolatot a fejedből, s nem mentenek meg tőle sem keresztek, sem szentek élete. A mi emberünknek is lelkéhez tapadtak a szalonnadarabok, mert szép fehérek, vastagok voltak, — egy arasznál sokkal vastagabbak, izüket érezte nyelvén s a szája padlásán.

S ime, a mi „szentünk“ megvárja az éjfélt a nélkül, hogy szemeit behunyta volna, azon törte eszét, miképen csenhetné el a hiuban felaggatott szalonnát.

Gondolkozott egy darabig, de aztán csak neki ment Isten segedelmével s a szentirással.

Mikor a szomszéd ajtójához ért, ez szegény, hidegtől és fáradságtól összetörve, elnyomva, mély álomba merülve aludt felesége és gyermekeivel együtt, össze-vissza egy csomóban.

S most az öreg „istenfélő“ próbára teszi álmuknak mélységét, s erősen kopogtatva az ajtón, szóla:

— Nyissátok ki a kapukat, mert nektek is kinyittatnak a mennynek kapui!

Hogy is ne! a szegény emberek mélyen aludtak, meg sem mukkantak, meg sem mozdult egy is egyik oldaláról a másikra. Ej, nehéz is sokat hánykolódni, mikor az embernek a háta takaratlanul marad. S ők alig férköztek össze, háttal-hátnak, orrukkal rongytakarójukba burkolva.

Látván a „szent ember“, hogy mindnyájan ugy alusznak, mint valami kősziklák, addig mozgatja jobbról is, balról is az ajtót, a mig kinyitja; a mikor már benn volt, papiasan fogta a dolgot s aztán nagy kereszteket vetett.

— Ez az örök sötétség és a fogak csikorgatáásaa!

Semmi nesz, semmi fogcsikorgatás!

S az „igazhitü“ ujból keresztet vet, ráteszi kezeit a férjre, kissé megrázza s elnyujtott hangon hatalmasan énekel:

— Ez a sárkány, melyet teremtettél, hogy kigunyold őőőt.

Szó sincs róla! vége! mintha meg lett volna halva a sárkány.

S a fekhelynek másik végére tapogatva, ráakad az asszonyra s mondá:

— Ez a tenger nagy és széles egy teengeeer!

A gyermekekre is kiterjeszti kezeit s szól:

— Amott, ifjak, nagyok és kicsinyek, nagyoook, kicsinyeeek . . . hajóóók járnaaak!

S azon hitben, hogy mindnyájan ugy alusznak, mint valami fatuskók, kiment a pitvarba s addig tipegett-tapogott, mig rá akadt a lajtorjára, oda támasztja a padlásfeljáróhoz s éneklő orrhangon igy szól:

— Ez az a lajtorja, melyet Jakab álmában látott, a melyen az Urnak angyalai fel s alá jáártaaak!

Mikor aztán már fenn volt a padláson s kezeit rátette a szalonnákra, mondá:

— Felmagasztaltattál a magasban és raboskodtál a rabsáágbaaan!

De ime, a mire legkevésbbé sem gondolt, ... mikor a lajtorján le akart szállani, hideg és félelemtől reszketvén kezei, leejti az egyik darab szalonnát, az pedig egy csomó cserép-fazékra és tálra esik, a melyek oly nagy zajjal törnek össze, hogy még a köveket is felébresztette volna.

S „szent emberünk“ megkisérli a keresztvetést s igy szól:

— Szomoru az én lelkem mindhalálig! Uram, őrizz meg ez órában s ments meg a gonoosztóóól!

Azonban erre a mi embarünk is a szobában felébred, gyertyát gyujt, meglátja padlás-feljáróhoz támasztott lajtorját s a földön heverő szalonnát; felveri az egész házat, megragad egy dorongot, s azzal feliramodik a lajtorján.

Megijed a szent ember, hirtelen kitépi a háznak szalma-fedelét, miközben reszkető hangon énekel:

— Feltörted, uram, börtönömet és körülvettél engem vigsáággaal!

Mikor a kárvallott a padláson volt, a szent ember már a házfedelen járt, s ugrásra bátorságot véve, hebegi:

— Ugrálni fognak a sánták is mint a hollóóók!

S ezzel leugrik.

A kárvallott utánna.

Szalad a károsult, de szalad a „szent ember“ a szolonnákkal.

A fütykös suhogva repül utánna s főbbe kollintja; s talán felfordult a tolvaj? — szó sincs róla!

De azért futott fájdalmában mintha szemét vették volna ki.

S kezével hajába kapaszkodva megérzi a kibugygyanő vért s megszólal papi módra, félig tolvaj módra:

— Megkented Uram olajjal, faolajjal az én fejeemeeet!

S a szegény kárvallott hallá e szózatot, belátá, hogy utol nem érheti: megáll, keresztbe kulcsolja kezeit a mellén, megrázza fejét s a „szent ember“ hangját utánozva, énekli;

*) Az eredetiben: „Pravoslavnicul si sleninele“ szerzőnek „Intre vis si vieata“ (Ábránd és való között) cz. kötetéből. Pravoslavnic különben annyit tesz miat igazhitü, orthodox. A ford.

**) Decz. 20-ika gör. kel. naptár szerint. A ford.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Összeesküvés.

A „M. M.“ levelezője nagy izgatottságot keltő összeesküvésről ad hirt a következő tudositásban:

Bukarest, aug. 22.

Constanzban, Dobrudsa fővárosában, körülbelül két esztendő óta egy bolgár zugiskola müködik — miniszteri engedély nélkül. Az iskolához ez évi január hónapban Sumla városából két tanitó jött. Egy idő óta s különösen a maczedóniai lázongások és Sztambulov meggyilkoltatása óta — a rendőrségnek nagyon feltünt, hogy az iskola udvarán és kertjében gyanus egyének tartózkodnak. Később pedig, ma egy hete, az is feltünt, hogy az igazgató tanitó, Hrisló Iliev ur, naponként kétszer háromszor felkeresi Pampulov Samu orosz viczekonzult, a kivel órák hosszáig tanácskozott és hogy a másik tanitó, Pencio Papadopálov, folytonosan utazik, egy nap Sumlába és másnap Tulcsába, a hires czelibádi orosz konzulhoz.

E gyanus körülményekről a kerületi prefektus bizalmas jelentést tett Catargiu miniszterelnöknek, egyszersmind sürgös utasitásokat kérvén tőle.

A miniszterelnök azonban késett a felelettel, olyannyira, hogy Carp miniszter, kinek a prefektus jelentéséről szintén tudomása volt, tegnapelőtt costanzai tengeri fürdőből, a hol egy idő óta tartózkodik, meghagyta a prefektusnak, hogy azonnal rendeljen el házkutatást Hristó Iliev tanitó lakásán.

A prefektus engedelmeskedett a parancsnak és elrendelte a házkutatást, a mely azonban minden eredmény nélkül végződött. A rendőrök már ki is jöttek a házból, midőn egy rendőr észrevette, hogy a pincze ajtaja kissé nyitva van és azon az iskolaszolga kissé kitekint. A szolga, a mint a kitekintő rendőrt meglátta, ijedten becsapta az ajtót.

A rendőrök erre odasiettek az ajtóhoz és fel akarták feszíteni, de nem tudták. Erre rendőrfőnök lakatost hivatott, a ki az ajtót feltörte.

A rendőrök most, élükön a rendőrfőnökkel, bementek a pinczébe és ott is kutatni kezdtek. Ez a kutatás szenzációs eredménnyel végződött. A pincze egyik vakablakában ugyanis egy kazettát találtak, a melyet a rendőrségi hivatalnok az ügyész és egy vizsgálóbiró jelenlétében feltörtek.

A kazettában egy csomó levelet és felkelési proklamációt találtak.

A levelekből kitünt, hogy a tanitók összeköttetésben vannak „Zankov és Karavelov urakkal és ez év eleje óta nagy összegü, még eddig meg nem számlált pénzt gyüjtöttek a „Comita ná bástinátá“ részére „titkos filantropikus és hazafias czélokra.“

A vizsgálóbiró, tekintve az ügy komolyságát, azonnal Bukarestbe utazott az iratokkal és átadta őket a külügyminiszteriumnak, a hol azokat most forditják le oláh nyelvre.

Az eddig nyilvánosságra jutott adatokból köztudomásu, hogy a titkos Comitá ná bástinátá“-nak százhetven tagja van, mindnyájan tulcsai, constanzai és brailai gazdag bolgár alattvalók.

A titkos komitének a czélja — mint az iratok egy részéből kiderült — nem más, mint egy orosz pénzen szervezett felkelést rendezni Dobrudzsában és e provinciának Bolgárországhoz való annektálását elősegiteni.

Az okmányok eddig még nincsenek mind leforditva, az ügyészség azonban ennek daczára is letartóztatta a két bolgár tanitót.

Affér a nemzeti kaszinóban.

Távirataink pótlásául adjuk e nagy feltünést keltő esetről az alábbi részletes tudósitást:

Budapest, aug. 23.

Napok óta suttognak a Nemzeti Kaszinóban egy készülő botrányról, a melynek hőse a sportkörökben még nemrégiben előkelő szerepet játszott.

A milyen mesés volt a szerencséje a turfon, épp ugy szolgált neki a kártyaasztalnál is. Igy tartott ez jó ideig, mig nem a mult évben a szerencse elhagyta dresszét is, s a kártyaszerencse is hütelen lett hozzá.

Mondják, hogy vagyonának romjait a montecarlói zöld asztalnál hagyta és onnan hazajövet csak hitelből élt. S minthogy lovai még ezután is futottak, a Nemzeti Kaszinóban sokan nem hittek annak a szállingó hirnek, hogy Jakabffy Tódor tönkre jutott és szivesen segitették ki kisebb-nagyobb összegekkel pillanatnyi pénzzavaraiból.

Ezek a pillanatnyi pénzzavarok azonban tulhaladták a gentlemanike terminust és most már a Nemzeti Kaszinóban is furcsa szemmel néztek J. T. urra.

A Kaszinónak egy rokonszenves tagja, a ki egyuttal jeles sportsmann és országos képviselő, Rohonczy Gedeon ur, a nyári szünidőket többek közt arra is felhasználta, hogy J. T. ur viselt dolgairól leltárt állitson össze.

A leltárból azután nagyon fura történeteket tudott meg a Nemzeti Kaszinó igazgatósága. Megtudta a többek közt azt is, hogy J. T. ur még akkor is, a mikor már egészen tönkrement, négyszázezer forinton fölül csinált adósságokat a Nemzeti Kaszinó tagjai között olyan módon, a mely nemcsak a „Nemzeti Kaszinó bevett szokásaival ellenkezik, de még más, sokkal kisebb jelentőségü társaskörökben sem tartanák megengedhetőnek. R. G. képviselő tehát azt proponálta, hogy J. T. urat zárják ki a Kaszinóból.

Mikor J. T. urnak tudomására jutott R. G. képviselő propozicziója, elküldötte segédeit a képviselőhöz, a ki viszont megnevezte a maga segédeit.

Az egyik egy nagynevü mágnás, nemrégiben volt miniszter és a másik szintén előkelő tagja a Nemzeti Kaszinónak.

Értesülésünk szerint a párbajból nem lesz semmi, mert R. G. segédei, tekintve a rendelkezésükre bocsátott adatokat fölöslegesnek tartják, hogy R. G. fegyveres elégtételt adjon J. T.-nak. Hirlik, hogy J. T. ügyében holnap vagy holnapután rendkivüli ülés lesz a Kaszinóban, a melyen J. T. kizáratását fogják elhatározni.

A honvédelmi miniszter válópere.

Budapest, aug. 23.

Fejérváry Géza honvédelmi miniszter válóperével foglalkoztak a lapok az utóbbi időben. A mi értesüléseink a válóperre vonatkozólag a következők:

Fejérváry Géza báró évekkel ezelőtt elmegyógyintézetbe záratta feleségét, született Biedermann Saroltát honnét a báróné csak nagy nehézségek után szabadulhatott ki és ennek megtörténte után válópert inditott a férje ellen. Fejérváry Géza br. szintén meg indittatta a pert ügyvédjével Chorin Ferenczczel a budapesti szentszék előtt. — Később azonban visszavonta azt és nejének gondnokság alá helyeztetését kérte. A báróné állitólag 300,000 frtot igért neki az esetre, ha a báró beleegyezik a válásba és visszavonja a törvényszéknél kérvényét. Fejérváry báró egy nappal a gondnokság alá helyezése tárgyalása előtt megjelent dr. Stehló Kornél ügyvédnél, Biedermann Sarolta jogi képviselőjénél és hajlandónak nyilathozott az egyesség elfogadására.

Az ügyvéd azonban kijelentette, hogy ajánlatát csakis a válóper eldöltéig tartotta fenn és mivel két nappal e látogatás előtt a budapesti szentszék a feleket, a férj beigazolt hibájából, ágytól és asztaltól elválasztotta, s ez az itélet már neki kezében is van ezzel megfogja akadályozni, hogy a gondsággal az elválasztott férj bizassék meg, tehát a 300 ezer forint kifizetését megtagadta. A törvényszék mindazonáltal gondnokság alá helyezte a bárónét. A gondnok kinevezésének kérdése függőben hagyatott. Fejérváry Géza br. ekkor Balaton-füredre, a herczegprimáshoz utazott, hogy a gondnoksági per elősegitése végett a budapesti szentszéknek ágytól és asztaltól elválasztó itéletét „lényeges alakiságok mellőzése folytán“ semmisitesse meg. Időközben a biróné megfelebbezvén a polgári törvényszéknek őt gondnokság alá helyező itéletét, a budapesti kir. tábla, Végh Jenő előadása alapján föloldotta az itéletet és utasitotta báró Fejérváry Gézát, — hogy rendes orvosi bizonyitványokkal szerelje fel keresetét és csatolja ahhoz, ha tudja, a bárónő gyermekeinek apjuk kéréséhez csatlakozó nyilatkozatát. Megtörtént-e ez, nem tudjuk.

Tegnap ismét azt jelentették a lapok, hogy báró Fejérváry Gézáné tisztelgett a herczegprimásnál, kérve őt, hogy a szentszék itéletét, mely bebizonyitott tények alapján hozatott, ne engedje megváltoztatni.

Az ügy végelintézése elé jogászkörök feszült érdeklődéssel néznek, annyival is inkább, mert Fejérváry Géza bárónő vagyona megközeliti a két milliót. Ugyanis a baranyamegyei üszögi birtokot egy millióért adta el Grósz Adolf volt zempléni bérlőnek, Nagy Sándor képviselő atyjának. Ezenkivül a bárónőnek Bécsben több nagy bérháza, Bécs közelében értékes villája is van, s e nagy vagyon, édesanyjának nemrég történt elhalálozása folytán még jelentékenyen növekedni fog.

Szabadlábon.

Budapest, aug. 23.

Nincs még két hete, hogy az 1884. évben elkövetett 240.000 frtos postalopás tettesei: Csombor Imre vendéglőst Budapesten és Supisics Istvánt Dalmácziában a Selve szigetén a fővárosi rendőrség letartóztatta. — Csomborral együtt fogságba került ennek szeretője: Zsengellér Zsuzsánna is, a kit az orgazdaság vádja terhelt.

Mig Supisics felett csak ezután fog itéletet mondani az illetékes biróság, a zárai törvényszék, melynek ez idő szerint foglya, — Csomborékat tegnap délelőtt fél 11 órakor szabadlábra helyezték.

Már korán reggel megjelent Lemont Mihály, Csombor veje és izgatottan járt-kelt a még teljesen néptelen törvényszéki palota folyosóin.

Tudomására jutott ugyanis, hogy apósát és anyósát szabadlábra helyezik.

Ugy kilencz óra felé már nagy csoport gyült össze a második számu tárgyaló terem előtt, a hol a vádtanács később ülését tartotta.

Noha már bizonyos volt, hogy a vádtanács kimondja az elévülést, az egybegyültek izgatottan tárgyalták Csomborék ügyét.

— Lehetetlen, hogy kieresztik — mondá egy éltes asszony, a ki a világért sem mulasztana el egy érdekes törvényszéki tárgyalást sem.

— Már miért nem? — szólalt meg Kósa terembiztos, a folyosó kiváló kriminalistája.

— Hát csak azért, mert egy fertály millió annyi pénz, hogy azért még szivességből is muszáj pár évig ülni.

— Hát maga tudja, hogy mennyi egy fertály millió? — kérdé Kósa.

— Már hogyne, annyi, a mennyit Csombor ur lopott.

Féltiz órakor ült össze a vádtanács, melyben elnök dr. Fekete Gyula előadó biró dr. Wiener Sándor, szavazó biró pedig Ruttkay István volt. A tanácskozás rövid ideig tartott, mert a tanács változatlanul elfogadta az előadó véleményét.

Mialatt a vádtanács határozott, egyszerre nagy izgalom támadt a folyosón, Két börtönőr hozta fel a negyedmilliós lopás hősét Csombor Imrét.

Csombor katonás lépésekkel haladt végig a folyósón, a hol veje megölelte. Egyenesen a vádlottak szobájába vitték, Néhány percz mulva ugyancsak két börtönőr lekisérte Zsengeller Zsuzsánna keservesen zokogott és egészen meg van törve. A tulságosan elhizott csaplárosné menésközben a sirástól görcsösen fuldoklott. Midőn megpillantotta vejét, a ki átölelte és ugy támogatta a lábát alig biró asszonyt, zokogva kérdezte:

— Mi lesz velünk Miska?

Tiz óra volt, midőn a vádtanács elé vezették Csombort és Zsengellért.

Fekete elnök: Maga Csombor Imre?

Csombor: Igen.

Fekete: Ön ellen a büntető törvényszék a további eljárást beszüntette és azonnal szabadlábra helyezik.

Csombor (fellélegezve): Köszönöm.

Fekete (Zsengellérhez): Maga Zsengellér Zsuzsánna?

Zsengellér: Én vagyok.

Fekete: Ismeri Csombort?

Zsengellér (zokogva): Husz év óta vagyok vele együtt.

Fekete: Ön ellen is beszüntette a törvénszék az eljárást és azonnal szabadlábra helyezik. Most pedig mindketten elmehetnek.

Dr. Hets Ödön védő: Kérem az indokolást irásban kézbesiteni.

Ezzel a kihirdetésnek vége volt.

Király-látogatás.

aug. 24.

Ő Felsége kolozsvármegyei látogatásával kapcsolatban Kalotaszeg vidékén lázas gyorsasággal folynak az előmunkálatok.

E munkálatoknál nagy szerepet játszik az utak javitása és uj utak épitése, épületek emelése, kibővitése és a diszités.

Sárvásár és Sztána között egy emelkedés van, az u. n. Részeghegy.

Terv szerint ezen az emelkedett ponton fog a felség időzni, innen huzamosabb időn át fogja szemlélni a hadmüveleteket.

Ez emelkedésre egy 3 kilometer hosszu utat épit a vármegye.

A katonák, tisztek elszállásolási müvelete a hadgyakorlatok idejére már be van fejezve.

Kutak tisztitása folyamatban van. Ellenőrzik a kenderáztatást, hogy azzal az ivóvizeket meg ne fertőztessék.

Nagy gondot különben ez az ellenőrzés nem okoz. Kalotaszeg vidékén a kendertermelés az idén nagyon megcsappant. Ez érzékeny anyagi kárára van a vidéknek, mert ez a kalotaszegi varrottasok utján egyik fő jövedelmi tényezője a vidéknek.

A király ő Felsége lakása — mint emlitettük — Barcsay Domokos kastélyában lesz. Itt a berendezési munkálatok bevégzéshez közelednek.

József főherczeg szállása Gyarmathy Zsigmondnál lesz.

E házhoz uj utat s járdát épit B.-Hunyad községe.

A nagyobb munkálatok már a következő napokban befejezést nyernek, s azontul a kisebb részletekre kerül a sor.

Kalotaszeg vidékének népe hódolattal, lelkesedéssel és szeretettel várja a koronás királyt. r. l.

A hét krónikája.

Kolozsvár, aug. 24.

(Knr.) Ennek a hétnek is legfelötlőbb jelensége volt a Brüsszelben tanácskozó interparlamentáris kongresszus. Magyarország képviselői általános fölényt vivtak ki maguknak s az oláh lapok minden ötölése-hatolása mellett az először elért magaslaton nemcsak megtartani, hanem tulszárnyalni is igyekeztek. Apponyi Albert Európa ott megjelent küldöttei előtt a legnagyobb arányu szónoki tehetségnek bizonyul és méltán remélhető, hogy sikeres fellépésének hosszabb időre szóló eredménye fog lenni.

Ausztriában a kormány kegyelete ismét váratlan válságot okozott. Még e jelenlegi kormány megalakulása előtt gr. Bádenit emlegették a jövő emberének, hiszen az megszokott s abban is megköveteli, hogy a helytartók emelkedjenek a miniszterelnöki méltóság magaslatára. A horvát bán folytonos emlegetésével, előtérbe helyezésével nálunk is kisérletet tettek e dicstelen fórma meghonositására, de ez a kisérlet a magyar nép erős parlamentáris érzékén véglegesen megtörött. Ausztriában természetesen elcsuszik a sok alkotmányellenes tendenczia sokaságában ez a kicsike elfajulás, de még érdekesebb jelenséget látunk abban, hogy Badeni szintén nem fog parlamentáris kormányzatot létesiteni.

A magyar nemzet mostani királyának és első uralkodójának emlékezetét lelkesedéssel ünnepelte és ebbe az ünneplésbe nem kevert diszharmonikus árnyalatot a Lajthán tuli állapotok férgessége sem.

* * *

Kolozsvár e hetének a tüzoltó kongresszus adta meg legfőbb jellegét. A hét végének legfontosabb jelensége Ditrói Mór szinigazgatónak konkrét alakban felvetett távozási hire, mely a nemzeti szinházat szivükön viselő müpártolóknak hosszas tünődésre ad ritka alkalmat.

Egyetmás.

Mint minden nagyobb szabásu ünnepély rendezésénél, ugy a kolozsvári országos tüzoltókongresszus alkalmával is fordultak elő esetleg kisebb hibák és férreértések, de arra az elkeseredett és igazságtalan hangra még se szolgáltak rá a kolozsváriak, a minő például az alábbi n.-váradi ujságé:

„Az országos kongresszus és versenyek véget érve hazajöttek a nagyváradi és bihermegyei tüzoltók Erdély legelső városából és bizony nem igen vannak elragadtatva a „Kincses“ Kolozsváron észleltekkel. — A vendéglátásnak hirét sem látták, de igenis arra a tapasztalatra jöttek, hogy a kongresszus tartalma alatt mindent **dupla áron** adtak a kolozsváriak.“

A mi az első vádat, a vendéglátást illeti, vissza kell utasitanunk a kolozsvári közönség nevében, mert ez ismeretes egész ország-világ előtt.

Egyes emberek hibájáért, vagy egy rendező mulasztásáért, figyelmetlenségéért nem lehet mindjárt az egész közönséget vádolni.

A másik vádra a „dupla árra“ vonatkozólag teljes igazat adunk tisztelt laptársunknak.

E tekintetben minden nagyobb ünnepély alkalmával annyi visszaélés történik, hogy ezeknek megszüntetése végett a hatóságnak jövőre okvetlen szigoru rendszabályokat kell életbe léptessen.

* * *

Kolozsvár, aug. 24.

Tekintetes főkapitány Ur!

Élet és tüzbiztonsági tekintetből veszélynek vagyunk kitéve, nem tudom mi szándéka van a hatóságnak, hogy nem intézkedik arról, hogy a városi polgárok házai tüz ellen megvédve legyenek. Más két izben jelentést tettünk, hogy a város kellő közepén, a Dézma-Csür-Tér-utczában a 20. számmal jelzett telken több, mint két ezer szekérre menő szénát raknak le, téli állományra, mely lerakodó helyiség, körös-körül épületekkel van körülvéve s igy egy perczig sincs sem éjjel, sem nappal nyugalmunk s igy kivagyunk téve annak, hogy a lakosság figyelmetlenségéért több mint száz ház-tulajdonos és

---

— Bizon' bizon' mondom neekteeek; a tolvaj gyorsabban fúúút, — mint a károosúúúlt . . .

Forditotta: **Szabó Nándor.**

Itélet alatt.

E. Tregoningtól.

Az „Ellenzék“ számára forditotta: **Amica**

(Vége.) (23)

IX.

Egy hét óta Sándor nem használta az ön veszedelmes kenöcscsét, és ujjainak a használatát gyorsan visszanyerte, és az ön orvosságai a pinczében várják az alalgzálást.

— Tehát maga elhatározta az én pusztulásomat?

A hogy akarja, élet vagy halál egyenlő előttem — mig magának engedelmeskedem. — volt a fájdalmas sohajjal adott válasz.

— Legyen Sándor a birája. Menjen hozzá; mondja meg neki az igazságot oly kiméletesen, a hogy tudja — mondá Anna.

— Ha ő lesz a birám ugy becsületem visszaszerzésére még van esélyem. Ő tudja mi az szerelmesnek lenni reménytelenül; az indokra emlékezve ő meg fogja bocsátani az én bünömet. Ki tudja?

— Egykor még maga is mosolyoghat reám?

— Én? — Magára? — Tudva, hogy életem boldogságának a tönkre tevésére mindent elkövetett?

Képes ön józan ésszel és nyugodtan annak a lehetőségét felteni rólam, hogy a Sándor iránt elkövetett bünét valaha elfelejtsem?

— Igen; mert lássa, én őtet sokkal könnyebben én sokkal biztosabban megölhettem volna; de nem tettem; az ő életéért még most is hálás lehet iránt, — mondá a doktor.

Midőn Anna előtt e rettenetes szavak lehetősége megvillant, — felszisszent és azt mondá.

— Ah, olyan égbe kiáltó gazságot még ön sem tudott volna elkövetni.

— Közel állottam hozzá. Anna, ne feledje, hogy mi Norvégiának a vadonjában egyedül voltunk. Maga csak egyikönket tudta boldoggá tenni, tehát a saját kezeimben vettem a dolgot.

— Mily hajszálon függött az élete! — lihegte a leány.

Aztán fejét komoly meggyőződéssel rázva felnézett.

— Hiába vétkezett volna, — mondá — mert én bizonyosan reá jöttem volna és könyörtelenül megszenvedtettem volna érte, meg vagyok róla győződve, hogy reá jöttem volna!

— Én azt is elhiszem magáról, — mormogta a doktor. De sokkal könnyebb és biztosabb lett volna, ha akkor és ottan végeztem volna vele. Mennyi szenvedéstől mentett volna meg mind a hármunkat.

— És ön azt merészeli mondani ma, midőn a Sándor gyógyulásán való öröm egészen uj érzés előttem?

— Igen. Oly egyszerünek látszott elhitetni vele, hogy a bélpoklosoktól megkapta a ragályt, — hogy megtettem és most azt kivánom, hogy bár az életét oltottam volna ki! — és ismét sóhajtott.

Anna most látta be először, hogy e férfinak az iránta való szerelme mily őrületes; az is annyit szenvedett, mint ő maga. Cousinja ellen elkövetett büne még most sem nyomta a lelkiismeretét, — ő előtte a czél igazolta az eszközöket.

A férje szobájába vezette, tudva, hogy Sándor sokkal nemesebb, sokkal gyöngédebb, — minthogy e rettenetes betegségtől való menekülésében, — az örömnél és bocsánatnál egyebet érezni tudott volna. Annának igaza volt. Egy fél órai türelmetlen várakozás után bement hozzájuk, s a térjét boldogságtól sugárzó arczczal találta, s mig szemeiben könnyek ragyogtak, a cousinja kezét fogva azt mondá —

— Bocsássak meg neked; természetes, hogy megbocsátok! Egy olyan férfi, a ki az én Annámba szerelmes, nem felelős a tettéért Gyer ide szerelmem és köszönd meg neki, hogy megmutatta nekem, minő erő hatalom és önfeláldozás van egy ilyen csepp kis teremtésben, a milyen te vagy. Albert, te azt mondtad, hogy büntetésedet szabjam ki reád.

— És azt gondolom legjobb lesz arra ügyelned, hogy soha se lásd többé az én Annámat. Nagyobb büntetést nem tudok kigondolni — tevé utána.

Ugyanazon délután a boldog pár a hangafüvel boritott tér felett Penzancze-felé vágtatott. — Drága gyermekem, olyan jó hirekkel tudlak fogadni! Holnap itt lesz az atyád, — mondá Bevánné a mint Annát megölelte; aztán, — Sándort meglátva szemrehányólag mondá: Látja, a családi szenyfólt elenyészett rólunk, ismét olyanok vagyunk a kikkel összeköttetésben lenni nem szégyen.

De midőn Bevánné a leánya által elbeszélt különös és rettenetes dolgokat hallotta csudálkozásában a saját örömérő szinte megfeledkezett.

— És gyermekem, elmondta neked Edit, hogy az az asszony, az én iró eszközeimet használva saját maga követte el a váltóhamisitásokat, hogy hitvány szeretőjének a kártya adósságait fedezze?

Oh, ha Brooknor bátrabb és jobb szivü lett volna, egy ügyes detektiv rövid idő alatt kideritette volna az igazságot — és mi menynyi szenvedéstől meg lettünk volna mentve!

— Anyám ne gondoljon többé azzal, — mondá Edit vigasztalólag. Olyan boldogság van mindnyájunk előtt, hogy a multat könnyen elfelejthetjük. Csak olvassa el még egyszer ezt a levelet — a papa levelét. Howard bátyám vele van és azt kivánja, hogy én a Brooknor Parkból menjek férjhez!

És Edit most már ellentállás nélkül ölelte meg Annát és mindnyájuk boldogsága felett való örömében összecsókolgatta.

Iskola Alapítvány Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

városi adófizető polgár egy szép reggelen koldusbotot vehetünk e kezünkbe, de ugy látszik nemcsak ezzel, de még azzal sem törődik a hatóság, bárha tudomására is lett adva, hogy ugyanazon a telken a bérlő önhatalmulag több, mint 50—60 szekér trágya és szemét-domb, lerakodó-helyiséget tart, a mely a mostani meleg napok alkalmából e területen fertelmes büzt áraszt, melynek következtében több családtag gyomorbajban szenved, ezek után tisztelettel kérjük a tekintetes főkapitányi hivatalt a rögtöni intézkedésre.

* * *

A hétnek egyik igen érdekes és fontos ujdonsága Ditrói Mór, kolozsvári szinigazgató kinevezése a leendő budapesti Vigszinházhoz. E kinevezés nagy szenzácziót keltett, különösen a hirlapirói és müvészi körökben. Lapunk és a „Kolozsvár“ irány-czikkekben adtak kifejezést azon aggodalmuknak, hogy Ditrói távozásával a szinházra a legrosszabb napok következhetnek s ha az annyiszor igért államositása a szinháznak nem következik be, ugy a legnagyobb válságnak lesz kitéve e legrégibb müintézet.

E kinevezéssel egyidejüleg ugy a fővárosi, mint a vidéki sajtóban megindultak a kombinácziók a kolozsvári szinigazgatói állásra nézve.

Legerősebben tartja magát az a hir, hogy a jövendő igazgató Megyeri Dezső lesz.

Mi egyelőre nem jósolgatunk, nem ajánlunk senkit, hanem minden erőnkkel sürgetjük a szinház államositását.

Lajos napja.

Kossuth Lajos tetemei ott porlanak a kerepesi temető földjében.

Ha még élne, a mai napon — mint Lajos napjának előestéjén — elébe járulna az egész nemzet a maga üdvkivánataival.

Ma azonban — nemzetünk örök fájdalmára — csak arra a sirhantra tekinthetünk, a mely alatt Magyarország ujabbkori történelmének legfényesebb alakja, mondhatni: Magyarország történelmének egy fejezete hantolva van.

Az a fényes elme, mely beragyogta a világot, kihamvadt; az a nagy sziv, mely egy egész nemzetet körülfogott a szeretetével — immár elvegyült a hazai föld porával.

A mi dicsőségünknek, a mi nagyságunknak, a mi jövőnknek napja oda hunyt le, a hol Kossuth haló porai pihennek.

Szeretetünket, hálánkat, jó kivánatainkat nem vihetjük többé Lajos napján az élő Kossuth elé, tekintsünk tehát e napon szent áhitattal arra a hantra, mely Kossuth sirja fölött domborul, s mint a mohamedán az ő profétája előtt — boruljunk le Kossuth sirhalmánál és áldjuk meg még haló poraiban is sorainkból a legnagyobbat, emlékében a leghallhatatlanabbat.

Kérjük meg a magyarok Istenét, hogy áldja meg Kossuth porait, s adja meg a magyarnak azt a jótéteményt, hogy mig magyar lesz e földön a Kossuthra való emlékezés tartsa össze sziveinket, s a róla való kegyeletes emlékezésben legyen ismét nagygyá és hatalmassá — a magyar.

Ma még nem lehet reményünk arra, hogy a hatalom egyetértsen a nemzettel, hogy a hatalom összefogjon a nemzettel és Kossuth emlékét Országos törvényben örökitse meg; ámde — jönni fog, mert jönnie kell egy más nemzedéknek, a mely törvényt fog alkotni Kossuth emlékének fenntartására, s Kossuth nevének egyetemes megünneplésére.

Addig pedig, mig e törpe nemzedéket felváltja az a hatalmas, az a bátor nemzedék, a melyről Kossuth álmodott, s a mely abban keresse életföltételét, hogy országosan ünnepelje meg Lajos napját a Kossuth emlékének örökös fenntartásával.

Addig mig a hivatalos Magyarország is teljesitheti Kossuthhal szemben e kötelességet, — minden igaz magyar a szivében ünnepelje meg Lajos napján Kossuth emlékét.

Emlékezzünk meg e napon, hogy volt nemzetünknek egy fényes csillaga, mely ott lebeg a magyar Égen, mig csak egy magyar lesz a Kárpátok között.

Emlékezzünk meg róla, a legnagyobbról azzal a szeretettel, melylyel ő vette körül nemzetét, s boruljunk le szent áhitattal ama hant előtt, mely alatt porai nyugszanak.

Hála telt szivvel esdjünk áldást Kossut emlékére!

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, augusztus 24.

— **Társas estély.** A minden hó 15-én szokásos társas estélyek rendező bizottsága értesiti a történelmi ereklye muzeum egylet, Történelmi Lapok, valamint a honvéd egylet tagjait, hogy a f. havi társas összejövetelt holnap, vasárnap, 25-én fogják megtartani a Herczegovina külön helyiségében. Az estélyen bemutatják, s felolvassák Kossuth Lajosnak egy eddig meg nem jelent levelét s érdekes adatokat olvasnak fel a székely ágyuk történetéből. Kezdődik az estély 5 órakor, tart este 9-iig. Az estélyek szokásos látogatóit s ezek barátait szivesen látja a rendezőség.

— **Unitárius zsinat.** Az unitáriusoknak Bölönben tartandó zsinatjára ma reggel utazott el Ferencz József püspök nejével, br. Petrichevich Hováth Kálmán főgondnok nejével, Fekete Gábor kir. táblai elnök, Gál Jenő tábla biró és az E. K. Tanács számos tagja. A másik főgondnok Dániel Gábor főrendiházi tag utközben csatlakozik s Apáczán nagy ünnepélyességgel fogadják az érkezőket. Az angol és amerikai unitáriusok küldöttje Lyon H. Wilhelm Bostonból, már tegnapelőtt ideérkezett s megtekintve városunkat, és nevezetességeit, mint elragadtatással mondá, kellemes benyomásokkal fogja elhagyni hazánkat. Az amerikai hitrokon tiszteletére a püspök adott fényes ebédet, a melyen a püspök szivélyes felköszöntésére Lyon ur meleg hangon köszönte meg a barátságos fogadtatást, s különösen kiemelte az angol nemzet rokonszenvét, melylyel a szabadságszerető magyar nemzet iránt viseltetik. Lyon is ma utazott el a zsinatra a társasággal. A zsinatnak kétségen kivül egyik vonzereje az az ünnepély melyet a hivek szeretett főpásztoruk 40 éves papi szolgálata alkalmából rendeznek. Ez ünnepély, melyet a hivek a maguk körében rendeznek, minden bizonynyal az igaz szeretet őszinte tisztelet megnyilatkozása lesz.

— **Ferencz József** unitárus pükpök, kir. tanácsos 40 éves lekészi és tanári müködése emlékére Bölönben, 1895 augusztus 25-én az unitáriusok zsinati gyülésén jubiláris ünnepélyt rendeznek a következő programal: I. Megnyitó beszéd és inditvány Mélt. Dániel főgondnoktól. II. A zsinati fő tanács üdvözlete. Felolvassa Boros György közig. jegyző. III. Alkalmi üdvözletek és emléktárgyak átadása: 1. az egyháztanácsosok részéről Mélt. Báró Petrichevich Horváth Kálmán főgondnoktól. 2. az unitárius lelkész és tanitói kar részéről Tiszt Kelemen Albert esperestől. 3. A tanári karok részéről az illető igazgatók vezetése alatt. 4. az unitárius nők és leányok részéről.

— **Szinházi hirek.** Szirmai Imre, a budapesti népszinház kedvelt müvésze, a jövő héten három legjobb szerepében vendégszerepelni fog nálunk. Első fellépte „Lili“-ben lesz, melyben Plichard-t fogják játszani. Fellép még a „Szókimondó asszonyság“ Napoleonjában, és a „Szodoma pusztulása“ (Willy) cz. hatásos szinmüben.

— **Az erdélyrészi tenyész állatkiállitás** az idén nagyon érdekes lesz. Több mint 250 tenyész állatot mutatnak be az erdélyi részek különböző pontjairól. Azonkivül dekorácziókról is gondoskodtak, a mi a közönség minden tagjának a figyelmét magára vonja. Nagyon gazdag lesz a szárnyas állatok csoportja. A legkülönlegesebb faju szárnyas állatokat mutatják be, gazdag változatban. Három rendbeli villamos költő-gép lesz, melyekbe a tojásokat olyan időkben helyezték el, hogy a csibék kikelése az üveg alatt látható tojásokból a kiállitás három napján fog megtörténni. Ez érdekes dolgot a közönség megszemlélheti.

— **Jutalomdij-kiosztás.** Az E. G. E. választmánya mult hó 21-iki ülésben az általa a kolozsmonostori m. k. gazdasági tanintézetnél Gróf Mikó Imre volt elnöke nevére alapitott 100 frtos jutalomdijat Bergleiter József végzett hallgatónak adományozta, a szintén általa kezelt Boros Albert-féle 100 frtos jutalomdijat pedig Kerek Ferencz volt hallgatónak itélte oda a tanári testület előterjesztésére és a jutalomdij kiosztásával Benkő Mihály és Macskási Pál választmányi tagokat bizta meg.

— **Versenydijak.** Az állatkiállitási és állatenyésztési szakosztály által f. hó. 30—31 és szeptember 1-én rendező állatkiállitásra a földmivelési miniszter a tenyészlovak dijazására 4000 frankot, a használati lovak dijazására 1000 forintot, szarvasmarha dijazásra pedig 800 forintot engedélyezett.

— **Az állatvédö egyesületi tagoknak** kedvezmény az állatkiállitásra. Széchy Lórencz Jozefin urnő az állatvédők egyesületének lelkes és fáradhatatlan elnöke megkereste az erd. gazdasági egyesület kiállitási osztályát az iránt, hogy az egyleti tagoknak az állatkiállitásra belépő dij kedvezményeket nyujtson. A kiállitás intézője 50% kedvezményt engedélyezett és igy az állatvédő egyleti tagok, tagsági nyugtájuk előmutatása esetén fél árban jutnak, a kiállitási pénztárnál belépő jegyhez.

— **A kolozsvári** honvédegylet gyülést fog tartani szeptember elején a kolozsvári iparosok tőtéri palotájában. Délután 3 órakor választmányi geülés, d. u. 4 órakor pedig közgyülés lesz. Az öreg honvédek közgyülésének főtárgya az orsz. honvéd gyülésre vonatkozzlag egyetértő megállapodásra jutni és küldötteket választani.

— **Rozmanits Timót,** kegyesrendi pap és főgymnasiumi tanár ma délelőtt 11 órakor mondotta utolsó miséjét a kegyesrendiek templomában. A közszeretetben álló tanár és jeles egyházi szónok holnap reggel 7 órakor utazik el Kolozsvárról Lévára, hová a rendkormánya kolozsvári ismerősei és tisztelőinek nagy fájdalmára áthelyezte. A derék férfiutól csak a viszontlátásig veszünk bucsut, mert reményünk van, hogy Kolozsvár közönsége nemsokára ismét visszanyeri őt magának.

— **A jövő hét müsora** a következőleg állapitott meg: Vasárnap: „Goldstein számi, az uj honpolgár.“ Hétfőn: „Mi történt az éjjel?“ Kedden: Ugyanez. Szerdán: „Lili“ Szirmai első felléptével. Csütörtökön: „Szókimondó asszonyság (Szirmai vendégfellépt ével.) Pénteken: „Szodoma pusztulása“ (Szirmai felléptével.) Szombaton: „Mi történt az éjjel?“

— **Ditrói igazgató** a jövő téli saison müvészi programmját már összeállitotta s több mint 30 ujdonságot vett fel abba. A teljes progammot a napokban közöljük.

— **Esküvő.** Hamvas József eperjesi fiatal tanár, lapunk jeles tollu kül munkatársa, a kolozsvári társaság egykori kedvelt tagja ma délben tartja esküvőjét Zolyomban Schedivecz Lajos államvasuti főellenőr bájos leányával Jolánkával. Az igaz szerelemből kötött szép frigyhez lapunk szerkesztősége jeles munkatársának szivélyes szerencse kivánatait küldi.

— **Az állatkiállitóknak** a vasuti kedvezményes jegyeket és egyébb igazolványokat tegnap és tegnap előtt expediálta a bizottság. A kiállitási épületek is elkészültek s minden elő munkálat megvan téve a kiállitásra nézve. E kiállitás e hó végén és a jövő hó elején nehány mozgalmas napot fog Kolozsvárt előidézni.

— **Gyászhir.** A következő gyászjelentést vettük: Alulirtak a sziv legmélyebb fájdalmával tudatják, hogy a szerető jó fiu, igazi hü testvér, jó rokon és példás pap Oncs László szentszéki ülnök, püspöki iktató és levéltárnok életének 44, áldozárságának 21-dik évében hosszas és sulyos szenvedés s a halotti szentégek áhitatos felvétele után f. é. aug. 16-án d. u. $^1/_2$5 órakor Szamosujvárt visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. Temetése — a mint azt szamosujvári levelezőnk irja — óriási részvét mellett, fényes volt f. hó 19-én. Az összes szamosujvári intelligenczia jelen volt Szabó János püspökkel az élén jó magyar érzelmü g. kath. pap temetésén. Szabó János püspök pedig hazafiságáról ezuttal is fényes tanubizonyságot tett.

— **Gyászhirek.** Anka Emil belügyminiszter segédfogalmazó Deésen meghalt. — Szántó Károlyné szül. Albert Lina Ördögkuton elhunyt.

— **Ifj. Dobál Antal** galambtenyésztő az idei kolozsvári állatkiállitásra 9 törzs drainirozott posta-galambot jelentett be.

— **Az ellopott koszoru Bpesten.** Néhány hölgy Martinovics és társai vértanu halálának száz éves forfulója alkalmából a vérmezőn koszorut akart elhelyezni, de miután ezt nem engedték meg, a koszorut a budavári honvédemlékszobor talapzatára tették. A koszoru onnan 21-én éjjel eltünt, Most Kovács Etelka följelentést tesz a főkapitányságnál s kéri, hogy a koszoru tolvaját nyomozzák ki.

— **Találkozó elhalasztása.** Tudatom volt osztálytársaimmal, hogy a f. évi szeptember hó 1-re kitüzött összejövetel — a többség óhajához képest — 1900. évi szeptember hó 1-re elhalasztatott. Dr. Árkosy Gyula, kir. kőzjegyző.

— **Eötvös Károly életveszélyben.** Kecskemétről irják: Könnyen végzetessé válható szerencsétlenség érte e hó 22-én Eötvös Károly orsz. képviselőt s nehány társát. Ugyanis Eötvös Károly orsz. képviselő Wahrmann (a néhai Wahrmann öcscse) e hó 22-én a déli vonattal Kecskemétre érkeztek. A vasutnál Szappanos István ügyvéd várt rájuk, a kinek négyes fogatán indultak be a városba. Azonban a tüzes lovak mindjárt a főutczán elragadták a kocsit s hosszas futás után a főtéren felboritották. A kerekek darabokra törtek s a kocsiban ülők a kővezetre zuhantak. Eötvös Károly a bal karjára esett, ugy, hogy nem birja mozgatni, Wahrmann a fején és a bal kalján s vállán szenvedett sulyosabb sérüléseket. Maga a tulajdonos. Szappanos István a lovak közé eset s lába oly szerencsétlenül keveredett a gyeplőbe, hogy a lovak még mintegy 10 lépésnyire vonszolták. Ekkor azonban hirtelen megállottak a lovak s a veszedelmes helyzetbe jutott öreg urat kiszabaditották. A sérülések noha sulyosak, de nem veszélyesek.

— **A tordai macskazene a törvényszék előtt.** A dákoromán lapok és agitátorok különféle koholmányai utján európai hirü esetté nőtte volt ki magát az a macskazene a meylet a tordalak a memorandisták élén Bécsbe zarándokolt dr. Rátiu Jánosnak rendeztek volt, mikor a nagy kudarcz után haza érkezett. A magyarországi és a oláhországi oláh lapok elferditve adták elő a dólgot, a liga emberei pedi Bukar esztben La Turda czimen külön lapot adtak ki a mely dr. Ratiu tordai ügyvéd arczképén és életrjazán kivül a megmacskazenézett Rátinház fotográfiáját is tartalmazta. Ratiu számára, kinek az ügyvédi keresete Tordán nagyon megcsappant volt, tizezer forintot meghaladó gyüjtést rendeztek azon a czimen, hogy házát a vad kanibálok földig lersmboltákholott a ház ma is épségben áll, ablakait a város saját költségén helyreállittatta s jelenleg egy magyar árvaszéki ülnök lakik benne tisztességes házbér fizetése mellett. A tordai törvényszék mindazáltal felelősségrevonta a macskazene rendezésével gyanusitott polgárokat s szám szerint tizenkét embert helyezett vád alá a btk. 176. szakaszába ütköző, magánosokelleni erőszak büntette miatt. A kolozsvári kir. itélőtábla — mint tudósitónk táviratozza — ezt a vádhatározatot most nem felebbezet részeiben érintetlenül, felebbezett részeiben pedig indokainál fogva helybenhagyta. A vádhatározat kiterjed a későbi és más oláhok ellen rendezett tüntetésekre is, mint amilyen Vladutin Gyula tordai lakost érte, mikor a szebeni oláh gyülésről az a hir érkezett, hogy egy magyar ujságirót nemzetiségi fanatizmusból bántalmazni mert. A vádhatározat jogerőre emelkedése következtében a végtárgyalást legközelebb megtartják. Fölemlitésre érdemes, hogy a vádhatározatban felhasznált szakértői vallomások szerint a kezdet óta egész napjainkig lefolyt oláhellenes tordai tüntetések az összes panaszosoknak 344 frt 81 kr.-nyi kárt okoztak, ugy hogy Ratiu valósággal ternót csinált, mikor a macskazenét megkapta s a vádhatározat szerint 53 frt kára révén 10,000 frt gyüjtött „segélypénzhez„ jutott.

— **Brutális tanitó** táviratunk kiegészitéseül a közetkezőket irják: A tárgyalás este 9 óráig tartott. A vád és védbeszédekre került a sor és a biróság tegnap hozott itéletével Lapisz János tanitott állásából lecsapta és 320 frt eljárási köteleség megfizetésében marasztalta el.

— **Uj telefon-találmány.** Brandt Viktor vasuti vállalkozó, Hamm Antal és Blank Gergely gépészek Budapesten egy igen praktikus szerkezetü uj telefon készüléket mutattak be az Otthon-körben. A készülék minden eddignél ólcsobb és bármely telefonhuzalhoz alkalmazható. Czélszerüsége abban rejlik, hogy kagyló nélkül tisztán és érthetően hallszik a hang. ugy, hogy az a szoba minden zugát megtölti. Ugy látszik, hogy szerkesztőségekben és közczélokra, különösen a bécsi és más távolabbi telefonhasználatra az uj találmány nélkülözhetetlen lesz. Gyakorlati alkalmazhatósága különösen telefonhangversenyek rendezésénél fog nagyob feltünést kelteni. Az Otthonban épen nagyobb számmal voltak jelen a kör tagjai, irók és hirlapirók, a kik mindanyian kifejezték meglepétésüket az uj készülék praktikus volta fölött.

— **Meggyilkolt főerdész.** Brünből irják, hogy a karlowitzi erdőben, közel a magyar határhoz, meggyilkolva találták Jaroschka Ignácz főerdészt. A meginditott nyomozás kideritette, hogy a gyilkos valószinüleg Krenek József favágó, a ki Jaroschkának személyes ellensége volt. A gyilkos orozva, háturól támadta meg a főerdészt s koponyáját több fejszecsapással össze zuzta A gyilkost elfogták.

— **Dráma a temetőben** A szigetvári temető csendjét szombaton délután több egymásután hallható lövés zavarta meg. A zajra elősiető temetőőr egy asszonyt látott kirohanni a temetőből. Krishaber, elhunyt szigetvári polgár sirjánál pedig ott találta átlőtt halántékkal annak fiát, a 38 éves Krishaber József késest, ki kezében tartotta még a füstölgő revolvernek. Krishabernek már huzamosabb ideje rosszul ment az üzlete. Bujába ivásnak adta magát. Feleségét nem birta eltartani, a miért az asszony ajtót mutatott az urának, nehogy a munkabiró ember helyett is néki kelljen dolgoznia. Krishaber több napig hajlétalanul ödöngött Szigervár környékén, az éjjeleket a kukoricaföldön töltve (Szombaton) elhivatta feleségét, hogy beszélni akar vele, előbb azonban alaposan bepálinkázott. A temetőbe csaltaa az asszonyt, és mikor ez szabadkozott, hogy Krishaber ujra hazamehessen, épen atyjának sirjánál történt a jelenet a szerencsétlen ember elővette elrejtve volt revolverét és kétszer rálőtt a feleségére, ki segitségért kiáltva menekült férje elől. Alig távozott az asszony nehány lépésnyire Krishaber maga felé forditotta a revolvert, kétszer egymásután lőtt magára. A második lövés halálos volt.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék“ eredeti táviratai.)

Hogy tanitják Bécsben a földrajzot?

Budapest, aug. 24.

A bécsi tanitók Budapestre jönnek kongresszusra. Ez alkalomból azt irják fővárosi kollegáiknak, hogy szeretett hazájuk Ausztria egyik főtartományát (!) Magyarországot szivesen jönnek meglátogatni.

Egyik bécsi tanitó a napokban Budapesten járt.

Budapesti kollegája kérdi a bécsi iskola-mestert;

— Hogy tanitják önök a földrajzot?

— A negyedik osztályban Ausztria egyik felét, az ötödik osztályban a másik felét t. i. Magyarországot.

— De hát Collega nem tudják, hogy Magyarország önálló állam?

A bécsi tanitó meglepetve felelte;

— Bocsásson meg, honnan tudjuk ezt? Nekünk ugy kell tanitani a mint tankönyveink rendelik.

Unitáriusok zsinatja.

Bölön, aug. 24.

Ferencz József unit. püspök a ma reggeli gyorsvonattal sok egyházi és világi méltóság és egyháztanácsos kiséretében elindulván, a vonat elhaladtával körükből számosan csatlakoztak e menethez.

Apáczán fél 2 órakor délben a háromszéki és vidéki papok Osváth esperes vezetése s riadó éljenek között üdvözölték körükben a főpásztort, ki meghatottan válaszolt s kiséretével Bölön felé indult.

A Dunába dobott testvér.

Budapest, aug. 24.

Nagy feltünést keltett nehány héttel ezelőtt egy a Dunából még élve kifogott vak leánynak, Schlesinger Reginának az a vallomása, hogy őt két bátyja dobta a vizbe. A szegény világtalan leány azért jött vidékről a fővárosba, hogy orvosoltassa magát, — de mert terhére volt itt a testvéreinek, ezek egy dunaparti séta alkalmával a vizbe lökték. A két Schlesingert elfogták s meginditották ellenük a bünvizsgálatot, melynek során a leány meghalt.

A törvényszék most befejezte a vizsgálatot s az iratokat inditványtétel végett áttette a kir. ügyészséghez. A testvérek tagadásban voltak mindvégig, s azt állitják, hogy hugok véletlenül esett a Dunába.

A bécsi tanitók nálunk.

Budapest, aug. 24.

A Tanitók Kaszinójában a bécsi Lehrer-Haus Verein tagjait fogadó nagybizottság tegnap gyülést tartott, a melyen a vendéglátás véglege programmját állapitották meg. E szerint a budapesti tanitók aug. 28-án reggel a hajónál fogadják a bécsi vendégeket. S a különféle közintézetek megtekintése után az állatkerti vendéglőben ebédelnek.

NYÁRI SZINHÁZ.

Holnap, vasárnap, augusztus 25-én.

GOLDSTEIN SZÁMI

AZ UJ HONPOLGAR.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyilttér.

Az 1896. ezredéves országos kiállitás alkalmából az állam által engedélyezett **magyar osztály sorsjáték sorsjegyei** mindkét huzásra egészben és $^1/_{10}$ részekben a **Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank főtéri váltóüzletében már kaphatók.**

100,000 sorsjegyre 31,499 nyeremény esik 5.600,000 korona értékben.

Legnagyobb nyeremény 400,000 korona és 600,000 korona-jutalom.

Első huzás 1895. okt. 16—19.

Második huzás 1895. decz. 6—14.

Ára egy egesz sorsjegynek mindkét huzásra 40 frt. Ára $^1/_{10}$ rész sorsjegynek mindkét huzásra 4 frt.

3—4

A Kolozsvármegyei Takarékpénztár

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Elfogad betéteket 5% naptól-napig számitott kamatra.

Kölcsönöket nyujt ingatlanokra és személyes hitelre.

5 —*

Egy uj magyar állami 8 lóerejü cséplő garniturával és kazalozóval

cséplés azonnal elvállaltatik

bármely vidéken 4% dij mellett.

$2^1/_2$%-on tuli kár mindennemü egészséges gabonából azonnal megtérittetik.

Kolozsvár, Alsó-kereszt-utcza 14/A.

(3—x) **DUHA FERENCZ.**

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Sz. 15,546—1895. alisp. **Udvarhely-vármegye alispánja.**

Pályázati hirdetmény.

A megyei központban rendszeresitett egyik irnoki állomás elhalálozás következtében megüresedvén, ezen irnoki állásra ezennel pályázatot nyitok s felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **szeptember hó 8-án déli 12 óráig** adják be,

Később érkező kérvények figyelembe nem vétetnek.

Javadalom: 540 frt fizetés, 50 frt szálláspénz.

Székely-Udvarhelytt, 1895. augusztus hó 19-én.

UGRON JÁNOS,
alispán.

592. (1—3)

Sz. **852., 855**—1895. 593. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1895. évi 4086., 4342. számu végzése következtében Dr. Bruckner Antal ügyvéd által képviselt Taussig Sámuel és fia Sigmund Striher javára Duchoni János ellen 82 frt, 89 frt, 96 frt 62 kr. s jár. erejéig 1895. évi május hó 27-én foganatositott kielégitési (biztositási) végrehajtás utján lefoglalt és 440 frtra becsült butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. járásbiróság 7797., 7699—1895. számu végzése folytán 179 frt 51 kr. tőkekövetelés, ennek végzések szerinti 6% kamatai és eddig összesen 56 frt 30 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig, Kolozsvárt, Belmonostor-utcza 25. sz. alatt leendő eszközlésére **1895. évi Augusztus hó 26-ik napjának délutáni 3 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1895. évi augusztus hó 18. napján.

PAP JENŐ,
kir. birósági végrehajtó.

Az „ANKER“
élet- és járadékbiztositó társaság.

Igazgatóság: **Bécs, I., Hoher-Markt II. „Anker-Hof.“**

Magyarorsz. vezérképviselőség: **Budapest, Deák-tér 6. sz., „Anker-udvar.“**

Társasági vagyon 106 millió korona.
Eddigi kifizetések összege 173 millió korona.
Biztositási állomány 230 millió korona.

Megtámadhatlan kötvény.
Biztositás háboru esetére.
Méltányos feltételek.
Nagy nyeremények.

Felvilágositással szolgál Puskás Béla erdélyrészi vezérügynök Kolozsvárt, Szentegyház-utcza 29. sz. alatt, valamint a társaság összes ügynökei. 534. (4—12)

VETŐMAG.

ŐSZI BUZA, tiszavidéki faju, rozsda és megdőlésnek ellenálló, rendkivül korán érő.

ŐSZI BORSÓ, teljesen fagyálló.

Kapható:

GRÓF TELEKI ARVÉD
drassói uradalmában, u. p. **Koncza.**

554. (2—5)

ELADÓ SZÖLLŐ.

A Rákóczy-hegyben

7½ fertály szőllő

nyári lakással, üveges verandával, konyhával, vizvezetékkel, fürdővel és **zuhanynyal** ellátva

jutányos áron eladó.

Értekezhetni **Losonczy Jánossal, Bácsi-utcza 1. szám alatt.** 551. (3—3)

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

„Háromy János“ czég alatt

első kolozsvári magyar mű fehérnemü mosó-intézetet

nyitottam.

Elvállaló irodám: Főtér 11. sz. alatt, fő-üzletem: Külszappan-utcza 9. sz. alatt van. — Készitek budapesti modell szerint tükörfénynyel.

ÁRJEGYZÉK:

1 ing . . .	12 kr.	1 Jäger-nadrág	6 kr.	1 női nadrág	6 kr.
1 gallér . .	2 „	1 zsebkendő	2 „	1 háló rékli	8 „
1 pár kézelő	4 „	1 törülköző	3 „	1 lepedő . .	8 „
1 ing-mell .	6 „	1 szalvéta .	3 „	1 abrosz . .	8 „
1 alsó nadrág	6 „	1 pár harisnya	3 „	1 dunna-héj	10 „
1 háló ing .	6 „	1 mellény .	15 „	1 ing vasalni	8 „
1 Jäger-ing	6 „	1 női ing .	8 „	1 finom bluz	30 „
1 sely. nyakk.	10 kr.	1 vánkoshéj	6 „	1 ablak-függ.	70 kr.

A ruha a háztól dijtalanul elhozatik és vissza szállittatik. — Vidéki megrendelések 48 óra alatt elkészittetnek.

Kérném a n. é. közönség kegyes pártfogását.

553. (2—x) Maradok kiváló tisztelettel:

HÁROMY JÁNOS.

!!FELTÜNŐ OLCSÓ ÁRAK!!

Szőnyeg- és függöny-raktár.

Előre haladott idény miatt

mélyen leszállitott árak

FOGEL ANTAL divatárú háza,

Kolozsvárt, főtér 12. szám alatt (volt Frőhlich-ház.)

Az idény ujdonságaiból még készletben levő árúk

mélyen leszállitott árakon

adatnak:

mosó szövetek, divat ruhakelmék, selyem szövetek, siffon és vásznak, asztal-nemüek, női és férfi fehérnemü, paplanok, ágy- és asztal-teritők, gallér és kézelők, nyakkendők, illatszerek, bőr és selyem keztyük, csipke gallérok, napernyők, s több itt elő nem sorolt árúk. 528. (8—8)

NEMZETI LOBOGÓK KESZITÉSE ELVÁLLALTATIK!

!!FELTÜNŐ OLCSÓ ÁRAK!!

Szőnyeg- és függöny-raktár.

NEMZETI LOBOGÓK.

Czentiméter hosszu	200	250	300	350	400	450	500	550	600
80 cm. széles fél Gyapju-kelméből (díszes bojtokkal)	2·25	2·75	3·25	—	—	—	—	—	—
130 cm. széles fél Gyapju-kelméből	2·75	3·25	3·75	4·50	—	—	—	—	—
170 cm. széles fél Gyapju-kelméből	—	3·75	4·50	5·50	6·50	—	—	—	—
250 cm. széles fél Gyapju-kelméből	—	—	—	6·50	7·50	8·50	9·50	10.50	11
100 cm. szél. egész Gyapju-kelméből	3·—	3·50	4·—	—	—	—	—	—	—
150 cm. szel. egész Gyapju-kelméből	—	4·50	5·—	5·50	6·–	--	—	—	—
200 cm. szél. egész Gyapju-kelméből	—	—	6·—	7·—	8·—	9·—	10	—	—
300 cm. szél. egész Gyapju-kelméből	—	—	—	—	—	11	12	13	14

Rudak készitése lándzsával, vagy anélkül, egy vagy három szinre festve, 3 napi időt vesz igénybe; s kérjük előre gondoskodni, mivel a megrendeléseknél sorrendet tartunk.

POSZLER és TÁRSA

Kolozsvárt (Hungária-szálloda alatt.)

288. (39—100)

AJÁNLJA

PÁNCZÉL IMRE

füszer-, csemege- s elkülönitett helyiségben berendezett

„festék-üzletét“

Kolozsvárt, Hid-utcza 18. sz.

Pontos kiszolgálás, tisztán kezelt áruk a legelőnyösebb árak mellett!

Elárusitás nagyban és kis mértékben.

583. (2—x)

A Teutsch-féle borok

472. (8—x)

kaphatók:

Kolozsvárt **Segesváry és Társainál.**

Brassóban **Hesshaymer J. L. & A.**

Nagy-Szebenben **Billes János.**

Szász-Régenben **Maroscher Arnold.**

Beszterczén **Fleischer Testvérek.**

Marosvásárhelyt **Kauppe & Eckwert.**

Székely-Udvarhelyt **Gál János.**

Szolnokon **Nerfeld Ferencz.**

Budapesten **Molnár Gyula,** Váczi-körut 49.

Bécsben **Joh. Schönbichler,** I. Wollzeile 4., I. Tuchlauben 28. **Alois Ratzek,** VII., Mariahilfstrasse 88. urak kereskedéseiben **raktár árakon.**

Továbbá számos füszer- és csemege-üzletek, elsőrendü kávéházak, valamint nagyobb vendéglők és szállodákban a monarchia minden részeiben.

TEUTSCH B. JÓZSEF borosztálya Segesvárt.

Legjobb és mégis legolcsóbb

FÖDÉLCSERÉP,

Szent-Királlyi Árpádnál

SZÉKELY-UDVARHELYEN.

1000 lapos cserép például a kolozsvári pályaudvarig 15 frt 50 krba kerül.

Tudakozódásokra további értesités.

17. (33—52)

Bérbe adandó.

KOLOZSVÁRT,

Külmonostor-utcza 55. számu telek,

kényelmes beosztásu úri lakással:

6 parketás és **tapetás szoba, 2 cseléd-szoba, 1 konyha, 1 fürdő-szoba, 6 lóra istálló, kocsiszin** és Szamosra rugó **nagy kerttel**

bérbe kiadandó.

519. (3—3)

UJ VENDÉGLŐ.

A Gyéresi pályaudvar közvetlen közelében

épités folyamában levő

8 lakosztálylyal, étteremmel, istálló, szekér-állás és nagy kert-helyiséggel ellátott

Vendégló,

f. évi november hó 1-től italárulási joggal, biztositék, esetleg nagyobb befektetés mellett

több évekre bérbe adandó.

Értekezhetni **Gyéresen, Betegh Ferencz** tulajdonossal.

594. (1—3)

A berlini nemzetközl ipar-műkiállitáson 1895-ben disz-oklevéllel, kereszttel és arany éremmel lett kitüntetve.

UDVARI ANDRÁS kocsi-készitő,

Kolozsvárt, Hidő-utcza „Zöldfa“-vendéglő mellett.

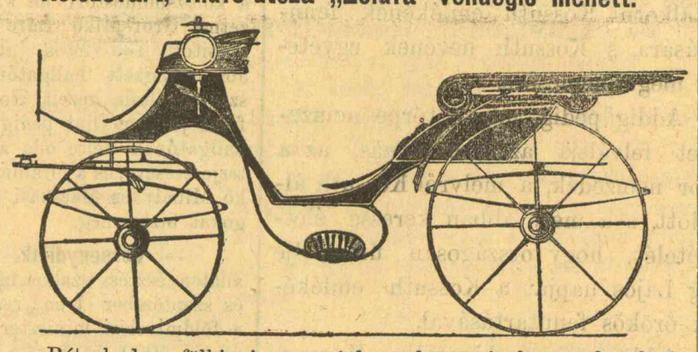

Bátorkodom fölhivni a nagyérdemü közönség becses figyelmét üzletemre, hol készitek mindennemü **ruganyos fényüzésü kocsikat;** elvállalok **nyerges (szatler)** és **fényező munkákat** a legjutányosabb ár mellett.

Megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközlök.

Raktáromon mindig nagy készletet tartok megtekintés végett s a nagyérdemü közönség rendelkezésére állok.

Nagybecsü pártfogását kérve tisztelettel

555. (4—40) **Udvari András,**
kocsi készitő.

Nyomatott Magyary Mihály nyomdájában Kolozsvárt, Belközép-utcza 33. szám alatt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.